

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1663

S. Pelagia Poenitens 8. Octobris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41940

632 VITÆ SANCTORUM. 8. Octob.
vocavit, vovitque ne moreretur, in Re-
ligioso cætu se vincendum. Convaluit:
sed soteria solvere oblitus vindicem mor-
bum secundum sensit, nec prius manum
iterum O S I T H Æ medicam, quam ob-
jurgatus ab hâc fidem liberaturum se spo-
pondit. Itaque bis voti damnatus tem-
plo & cœnobio anathema, se, dedit.
Ex Surio.

*Vide ne promissum tuum irritum facias,
neque fide tuâ vota disrumpas. Habebis
profecto accusatores prævaricationis tue;
habebis veridicos testes testificantes adver-
sum te; habebis judicem, qui nullius per-
sonam accipit in suæ executione sententiæ.*
S. Laur. Iust. de Cont. mundi c. 19.

S. PELAGIA POENITENS.
8. Octobris.

Vixit PELAGIA Antiochiæ sub
Theodosii Minoris tempora, ob
formæ venustatem corporisque cultum
non jam Veneris serva, sed ipsa Venus
habita, pudor urbis, & castitatis ipsis-
sima perniciës. Quis credat? quæ oculis
captivam post se urbem trahebat, in hanc
oblitum defixisse D. Nonno Antistiti
etiam profuit. Quid enim? (exclamabat
post visum hoc elegantiaë idolum ille)
quo demùm studio, quo sive temporis
dispendio, sive impendio sumptuum,
hæc faciem comit pingitque? & hoc
cur?

cur? quò nempe oculis amantium arri-
deat, cælo lacrymante. Animæ interim
meæ, quam, ausim dicere, *Deus* de-
petit, quia splendor? nempe ad hanc infamiam collata, *Æthiopissa* es anima. Ite
& sordes meas, eheu! lacrimæ lavate. Hæc
Nonnus. At *PELAGIA*, spectante &
mirante urbe, ad pedes ejus descendit,
& vitæ licentiam sancto fletu gemituque
teste ejurat. Mox jejuniis & Vigiliis cor-
pus defluere, vultum non jam gratie, sed
pallor, squalor, maciesque insidere,
nihil jam in totâ fronte rubere, præter
præteritorum memoriam. Nempe ob-
strepere hic Veneris puer, desertum se
fide non bonâ queri, formam se, opes,
amores dedisse: ipsam probra, con-
temptum, odiumque ingrati repen-
dere. Sed virum scilicet invenit. Nam
sparso omni in egenos auro, laqueos
amantium, capillos rescidit, feminam
cum veste exiit, Pelagium se dixit, vitæ-
que reliquum Hierosolymis inter sum-
mas vitæ asperitates egit, in illo monte,
qui ab olivetis nomen habet, ab ipso
Christo dudum edocta, ad cælum illinc
ascendit. *Ex Surio.*

*Quidquid animo ex præsentis sæculo ar-
ridet, ex consideratione æterni ignis amares-
cat; quidquid in mente pueriliter hila-
rescit, disciplinæ censura coërceat; ut,
dum sponte temporalia fugimus, æterna
gaudia sine labore capiamus. S. Greg.*

Rr 5

S. DIO-

S. DIONYSIUS AREOPAGITA.

9. Octobris.

Istest DIONYSIUS, cui nomen Areopagus fecit, vir inter Athenienses eximiè doctus, & siderum contemplationi addictus. Quare eo tempore quo omnis natura morientem Christum lugebat, exclamasse fertur, *aut Deum laborare, aut mundum ruinam meditari.* A Paulo deinde Christo additus, præesse novitio Christianorum gregi Athenis iustus est. Ajunt cum Apostolis abeunti in cælos *Virgini* adfuisse. Certè eam vidisse, aspectuque tam augusto attonitus, ingenue scribitur affirmasse, pro Deo hanc habiturum se, fuisse, nî fides Dei matrem esse suggessisset. Paulo etiam commori cupidus Roman advolavit. Sed prævertit Neronis crudelitas, qui spem tantam in Paulo prius decollavit. Galliam ergo cum jussu Clementis Pont. adisset, annos numerans X. supra centum, vincula primò tulit, tum verbera; utraque Christianâ fortitudine. Exinde ferreo, cui flammæ subjectæ erant, lectulo incubuit; sed suaviora numquam somnia de cælo, quam tunc vidit. Ita semiuftulatus feris objectus est, sed has etiam virtus demulfit. Iterum in flammis missus, aurum exivit. Post in crucem actus, cruce scilicet gravius habuit deponi è cruce. Ad extre-
mum